

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio VII. De eorundem Venialium peccatorum incomprehensibili
fœditate, & gravitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

s. Tho. 3.
p. q. 1. a. 2.
ad 2. &
1. 2. q. 87.
a. 4. in
corp.

vulnere, aut impacto singulis colere
afficere. Peccatum veniale ex eo, quod
offendat Bonum simpliciter infinitum
& quòd sit aversio aliqua à Bonitate
to & incommutabili, habere quandam
malitiam (extrinsecè, & terminatam
in infinitam.

O Deus meus, & omnia! cur
totus exhorresco tantam, & tam
cogitabilem malitiam? tantumque
lium peccatorum numerum, de quo
hactenus nihil fermè curabam?

Quàm igitur meritò me oportet
inceps alià censurà meos defectus
re, non enim frustra Sanctissimus
Pater ipsa etiam, quæ levissima
tur, otiosa, & ridicula verba tam
sè veruit, damnavit, & quasi
clausurà, omnibusque in locis (nullo
cepto) ab ore Religiosi proscriptis.

DIGRESSIO VII.

*De eorundem venialium peccatorum
incomprehensibili frequentia
& gravitate.*

THEOPHOBVS.

(I.)

Inter cætera, quæ passim traduntur
ve Religiosæ, sive Christianæ

tionis, & sanctitatis consequenda
media, principale est, sollicita & diligens
rerum minimarum cura, in amplecten-
dis, quæ bonæ sunt, & fugiendis, quæ
malæ; cùm enim nemo repente fiat vel
pessimus, vel optimus, idcirco pericu-
losis erroribus se implicant omnes, quot-
quot credunt, perfectionis vel incre-
mentum, vel decrementum, non pri-
marid, & principaliter pendere à mini-
mis quoque, sive virtutum, sive vitio-
rum actibus frequentatis; parum me-
mores illius, quod S. Dorotheus tradi-
dit, virtutes; & vitia à parvis incipere;
& ad magna vel bona, vel mala perdu-
cere.

Cura minima
morum
quanti sit
momenti.

S. Doroth.
sermon. 3.

II. Et certè omnium sive Religio-
num, sive statuum in suo gradu, & ro-
bore firmitatem, seu ruinam soli mi-
norum curæ, vel incuriæ adscriben-
dam esse, gravissimo suo testimonio
asseverat ille Angliæ Primas, & Præ-
sul hisce aureo caractere dignissimis
verbis: Certissimum est, quod in multis Ec-
clesijs experimento didicimus, quia in Mo-
nasterio (& quovis regulato, ac bene
ordinato itatu, maximè verò Sacerdo-
tali) ubi minima districtè custodiuntur, ibi
rigor Monachorum inviolabilis manet, ibi
pax inter Fratres, ibi in Capitulo procla-
mationes quiescunt: ubi verò Minimi Ex-
cessus

Illor. incuria est om-
nia est om-
nium ruina

S. Anselm.
Ex. 6. ad
Monach.
Cister.

cessus negliguntur, ibi totus Sacerdotalis Ordo
 larum dissipatur, & destruitur. Verum
 tamen ne temetipsum, Philothee (ve
 Monoph) inani amplius opinione lo
 cens dicas in corde tuo: leuia sunt
 non curo corrigere: non est magnum
 si in his maneam venialibus, minus
 que peccatis, non magni refert hoc
 ve, vel committere vetitum, vel con
 tere præceptum: hodiernum diem
 irrefragabili necessitate, & utilitate
 us materiae (è quâ omnis tua delectatio
 sive profectus exoritur) differendum
 pendemus: ac primitus de minimis
 malorum fuga ex venialium peccato
 rum foeditate, gravitate, damnositate
 pœnis eorundem quoque in purgato
 rio sustinendis; deinde è contrariis
 minimorum bonorum operum pro
 cutione & studio, ex incomparabili
 lorum valore.

Problema
 de anima,
 & filia for
 mosus.

III. Filia fuit, uti præclaris
 libus orta, ita tam rarâ formositate
 tantâ oris suavitate, loquelæ gratia
 celsus ac gestuum urbanitate, nec
 honore ac nominis famâ passim
 celebris, ut non modò omnium
 bus nota fuerat, præconijs extol
 tur, omnium in se oculos rapta
 cunctorum sibi conciliaverit favore
 affectusque ad sui amorem &

rium suavi quâdam violentiâ attraxerit, sed etiam præ reliquis potentissimi cujusdam Monarchæ benevolentiam intimam tantopere sibi devinxerit, ut ab eo in filiam, nurum, hæredemque omnium suorum thesaurorum ac regni adoptata fuerit & instituta. Suprà modum autem Filio Principi tam in affectuosâ animi complacentiâ, tam delicatis sui cordis amoribus fuit, ut ejus præsentiam frui, frontem illius stellato firmamento sereniorum intueri, oculos solis instar splendoris radios diffundentes admirari, genas liquefactis rubinis & adamantibus tinctas, labia corallis Indicis purpurata, collum lilijs & ligustris candidiùs collaudare, pretiosissimis monilibus cingere, aures inestimabilibus margaritis ornare, membra omnia, totumque ex candidissimo ebore compositum corpus cyclade, auro gemmisque prætextâ vestire, cum eâ conversari & colloqui, eidemque indissolubili desponsationis & amoris nexu conjungi summas suas delicias esse reputaret.

Adoptata,
& despons.
Regis filio.

Ejus pulchritudo ad
amata à
Principe.

IV. Sed ecce, ô infortunium, ô inconstantiam muliebrem! hæc serenissima Principissa, ex merâ quâdam vecordia cœpit, contra sexûs sui morem, exiguam suæ pulchritudinis illibatè conser-

Fit suæ for-
mæ incu-
ria.

Et leprosa
deformis-
sima.

Digna re-
pudio ad le-
prosorium.

servandæ curam & rationem habere
fastidire regium sponsi consortium,
ces conjugis amores, etiam floccu-
cere; eidem stomachosias creare
centias, vnde excellentissimæ suæ
nitatis oblita, & formæ speciosissimæ
incuria; sensim leviter evagari, le-
porum frequentare contubernia, &
sa cum ijs commercia miscere, de-
ex multiplici, & incauto consortio
afflatu eadem contagione afflata,
repta fuerit & corrupta. Lugubri
aque temeritatis ac infelicitatis
Videas illic roseum vultus coloris
tabescere, succedere squallidum
lorem, lipitudinem in oculis, im-
ginem in capite, foetorem ex ore
facie postulas, scabiem mordentem
membris, in corpore ulcera, ac de-
in diem per omnes artus infectos
ere marcidam tabem, saniem puru-
tam, & faeculentissimos humores.
hic agat speciosissimus Regalis
sus, dic PHILOTHEE?
PHILOTHEVS. Quid agas
quantocyus temerariam, stultam, in-
tam, deformem, indignam horro-
aversari, & ab amore, amplexu
lamo atque palatio repudiatam, elu-
natam, velut marcidum & putre car-
ma ad leprosorij ergastulum extra-
re?

MONOPH. Inaudita factum cle-
 mentia foret, si hæc contaminata, & a
 mundorum castris ejecta, Sacerdote le-
 pram ejus(uti præceptum est) recognos-
 cente, lavante, & Agni immaculati san-
 guine expiante ac mundante, a suo Spon-
 so in pristinos favores, honores & amo-
 res reciperetur.

Lepræ re-
 cognitio &
 mundatio
 in Lege.
 Levit. 13,
 & 14.

V. THEOPH. Rectè judicâstis
 uterque. Sed jam applicate parabolam.
 Memineritis, quæ de pulchritudine ani-
 mæ per divinam gratiam sanctificatæ, ac
 de ejusdè superveniente ex mortali pec-
 cato horrendâ deformitate & funesto
 exitio diximus suprâ Digress. 4. n. 1. & 2.
 & indubitanter concludite, (exceptâ solâ
 totali illius morte, quam Venialia pec-
 cata non inferunt, etsi quàm proximè
 ad eam disponant) haud multò infe-
 riorem esse ejusdem animæ peccatis ve-
 nialibus deformatæ turpitudinem, hor-
 rorem lepræ abominabilis cælesti spon-
 so causantem. Vnde Os hominis scur-
 rilia loquentis, illud os aureum & sa-
 cro sanctum, comparavit faculentæ for-
 dium cloacæ, & quâvis latrinâ abomi-
 nabiliori sentinæ.

Venialia
 pecc. sunt
 animæ le-
 pra.
 S. Chrysostr.
 hom. 44.
 in 1. Co-
 rinth. &
 hom. 3. ad
 pop.

VI. Ne autem ista vel hyperbolica,
 vel nimis paradoxa reputes, adduco gra-
 datim irrefragabiles demonstrationes, &
 Sanctorum testimonia: primum sit S. S. Macarius
 K 4 Ma-

Illorum fœ-
tor.

A S. Philip
Nerio sen-
sibiliter per-
cept.

l. 1. Vit.

c. 14.

S. Franciscæ
Rom. An-
gelus fami-
liaris faci-
em abscon-
dit præ pec-
cato veni-
ali.

Cap. 25.
Apud Lan-
tic opusc.
16. c. 1. n.
7.

Macarij asserentis, quâvis peccati
nialis labe animam reddi sordidam
detestabili fœtore oppletam. Altero
S. Philippi Nerij, ordinem sæcularium
cerdotij mirificè illustrantis; qui
Venialium solum modò peccatorum
vis, quandoque in aliquibus suorum
liorum spiritualiû sensit exhalari ter-
rimum fœtoris odorem. Tertium er-
tâ S. Franciscæ Romanæ, quæ cum
miliarissimo Archangeli sibi con-
assistens uteretur aspectu, si qua-
coram illa quispiam aliquem veni-
defectum commisisset, visus est illi
lestis Paranympus tanquam vel ni-
re suffusus, vel hujus peccati fœtoris
perculsus, faciem suam manibus tegit
& occultare; imò etiam ipsâ ob-
quentes læcularium accursus, in
sinam fortè imperfectionem labens
idem Archangelicus Ephæbus con-
nantis in modum e Franciscæ conspu-
se proripuit, tandiu non amoluit
stabilem se præbens, donec ipsa
profunda mentis humilitate, suspirio
lacrymis, & veniæ deprecatione,
modici piaculi noxam diuisset.

VII. Sed ea nimium obstupel-
da, quæ in Vitâ B. & Catharinæ Gen-
sis leguntur: *Cognitissimum mihi est*
quit illa, quod quando amor purus

exigissimam imperfectionem deprehendit, si Deus non auerteret, in pulverem redigeretur corpus. & etiam anima, nisi esset immortalis. Amplius illa: Certum habeo, quod si quis cerneret, quam enorme unum tantum peccatum sit, potius eligeret, animam & corpore in succensâ fornace vivus consistere, quam in se peccatum tolerare: & si universum mare ignis esset, ad effugicndum peccatum sese in medium ejus usque ad fundum demergeret, & neque inde prodiret unquam, si sciret, quod prodicens, peccatum in se esset *Cap. 24.* conspecturus. Adhuc gravius illud ex ejus vitâ: quod aliquando ostensâ sibi cælitus ad unicum temporis momentum minimæ actionis Deo displicentis quasi umbrabili deformitate ac turpitudine, adeo fuerit consternata, ut in has voces proruperit: Quando mihi concessum fuit intelligere, quam pavefcenda sit umbra minimi actûs, qui sit contra Deum, nescio, cur *Lib. vit. illius c. 24.* e vivis non excefferim. Si hæc sola, sola, inquam, obscura visio, quæ non nisi momentanea fuit, diutius durasset, licet corpus habuissem prorsus adamantinum, interissem. Adeo iam mihi terribilis apparet vel umbra saltem venialis peccati, ut v. deatur mihi, quod Deus multo minorem ipsi inferno horrorem indiderit.

VIII. Vnde, tametsi parata fuerit, *Horribilis diaboli aspectus.* potius usque ad extremum judicij diem *Ibid. c. 23.* per flamas, & prunas deambulare, quam

Illâ enormi-
tas descrip-
ta à B. Ca-
thar. Genu-
ensi.
c. Vit. 12.
apud eun-
dem.

Cap. 24.

Lib. vit.
illius c. 24.

Inferno
horribilior.

Horribilis
diaboli a-
spectus.
Ibid. c. 23.

Horribilior
peccati Venialis

diaboli speciem vel semel tantum spectare, obtulit tamen se ad libentius videndum in morte omnes dæmonum, suppliciorum atque terrorum infernalium copias, quam minimam amplius peccati turpitudinem semel inspectam iterato aspicere. Sed junxit & illud: quod si B. mæ Virginis MARIÆ gloria, ex divinæ dispensationis privilegio, alicui possidenda offerretur, sicut Ipsa eadem perfruatur illâ tamen conditione, ut cum tam in mensa gloria unico veniali peccato taminatus esse deberet in cælo; tamen omnem sanctissimæ istius Genitricis gloriam repudiaret, imò citius infernales poenas præligeret, quam cum talibus cunctis in cælo beatus esse.

Infernus
præligendus, sine
pecc. ven.
quàm gloria B. Virg.
cum illo.

Contra non
curantes
illa.

28. e. 24.

IX. Cui ad hæc non arrecti quæ præ stupore capilli rigescant? aut quæ ab indignationis motu se temperet, sed fustissimo zelo ductus, adversus eos, quæ similia delicta tanquam minima, contemnenda reputantes non curant deliberatè totidem quotidie maculam animam suam deturpare, & innumeris ictibus tremendi Numinis Majestatis impetere, cogitantes, aut (quod verius foret) jactitantes: hoc leve, nihilum esse? quo modo enim id leve, aut nihilum, quod præfata Virgini monstratum fuit divinitus, esse intus

rabilius ipsis inferni pœnis? & Seraphi-
cæ Matri Theresiæ: ab uno peccato ve-
niali majus malum provenire posse,
quàm à toto simul inferno? Sed ut con-
spectâ jam summo cum horrore Venia-
lis culpæ fœditate, gravitatem quoque
enormem ejusdem ponderemus, & phre-
neticam plurimorum imaginationem de
illorum iocosâ & explodendâ levitate
opportuno alterius problematis helle-
boro sanemus. Vos ambos sequentis
facti, & ejus qualitatum, constituo lu-
dices.

X. Filius fuit; amantissimi Patris
delicium, & quasi pupilla oculi sui. Is,
nescio, quâ temeritate ductus, consilium
secum inivit, quòd quamdiu maneat in
paterna domo, nunquam velit quidem
lethali pugione Patris sui cor, & vis-
cera transverberare, ne tanquam impius
parricida omni non solum hæreditate
privetur, sed, more veteri, culeo in-
sutus demergatur in profundum maris.
Ceterum omni posthabito Patris dulcis-
simi, & amantissimi, licet prohiben-
tis, indignantis, & pœnas acerbissimas
minitantis, respectu, incepit eundem
nunc irridere, nunc oculis subsannare,
nunc illudere ac ludibrijs exponere,
nunc percutere, & ad latera punge-
re stylo ferreo, tandem perfrictâ au-
daciâ

S. Thero-
siæ judici-
um de pec-
cat. Ven.
*In vit. S.
Theres. c.
25.*

Problema
de gravita-
te illius ex
filio patrem
vulnerante.

Et hoc pro
nihilò du-
cente.

daciâ multis parvis vulneribus sauci-
Cùm autem acriter & à Patre, & à
Magistratu eapropter correptus
intentatis etiam gravioribus mis-
pœnis, ille in risum solutus, & can-
nans, re velut optimè gestâ, sequenti-
easdem omnes injurias reiteravit,
& tertio, & quarto, contumelias con-
melijs. & plagas plagis superaddidit
res, ridendo, jocando, & dicendo: quod
postea, si subsannavi, si irrisi, si multo
citer vulneravi? quid hoc sit? non
terfeci illum, non multùm curo,
volo corrigere, levia tantùm sunt
nera, &c. Quid jam censetis? Num
tervulus iste reus est consilio, &
judicio? imò reus centum annis,
uno ad triremes condemnari?

2. Reg. 12.

3. & 6.

PHILOTH. *Vivit Dominus!* *nam* Reus gehennæ, & Filius mortis
vir, qui fecit hoc, plagas luet in qua-
plum, eò quòd fecerit verbum istud, &
pepercerit.

Sententiæ
de suppli-
cio prome-
rito.

Prov. 30.

17.

MONOPH. Si oculus subsannat
Patrem, Salamone Iudice, dignus
ut effodiant illum corvi de torrente, &
dant eum filij aquilæ; quo dignus erit
plicitio filius, si contumelijs in optima
patrem adjungat etiam vulnera? *nam*
ego propè propè ad malam crucem
& corvos abigerem.

XI. Considerate bene, qualem, & contra quem feratis sententiam: quid enim, si tu PHILOHEE esses ille vir? quid, si & tu MONOPHILE? *Hæc loc. cit? v. 7. Beneficia Dei erga Sacerdot. & Religioſ.* dicit Dominus Deus Israel: Ego vos tuli de domo Patris vestri, & erui vos de manu diaboli & de luto facis è mundo & laicali statu, unxiq̄ue te oleo misericordiæ in Clericum, in Religioſum, constitui te in regali Sacerdotio, in mea mihi desponsata Ecclesia, in vineam Domini Sabaoth: ego te (Religioſe) in hac monastica domo, in ista sacratissima Religione, in hoc Sancto-Sanctorum posui, ut essetis Ministri fideles in conspectu Domini Dei vestri, vicarij, successores, filij & hæredes omnium divitiarum gloriæ, & Majestatis paternæ; *& si Ib. v. 8. parva sunt ista, adjiciam vobis multo majora. 9.*

Quare ergo contemnitis verbum Domini, ut faciatis malum in conspectu meo? Quare mihi quotidie injurias, contemptus, & plagas multiplicare non cessatis, & dicitis per risum, & jocum, quid hoc sit, quid illud? quid referat Iniquis, venialiter peccare? quid magni multo-malum, extenuatio. raris in die, sed leviter tantum vulnerare Deum? esto sit Deus, esto sit infinities infinitæ, ac tremendæ potentiæ, immensitatis, & gloriæ, nunquid propterea crimen læsæ Majestatis erit, ter-

Max.

Catalogus
venialium
in personis
sacris.

Max. ter Opt. ter potentissimum, & que pijsimum Regem, Amicum, Patrem multis quotidie offensis, multis saepenumera levibus injurijs, contumelijs, aut vulneribus fauciare? Quid in sacris, religiosis, aut parochialibus functionibus, in officio Canonico, Missis, precibus, alijsque diversimodis operibus divinis (licet in oculis ejus, in conspectu Domini, licet voluntate ac deliberate) esse desidiosum, tantum, somnolentum, pigrum, tardum, tædiosum, vagum, ridentem, confabulantem, incompositum, distulsum, & inattentum? Quid in Superioribus, tametsi Dei Vicarijs, loqui, refragari, obedientiam detrectare, jussa discutere, dispositiones contempnere, murmurare, invitum obtemperare? &c. Equis iste tam devotus, aut sanctulus, qui pro enormi flagitio putet, Religiosum silentij tempore nihil confabulari, garrere, ridere, & finire, seu aliorum quorumvis discursus, & facta sigillare?

XII. Quis denique (subinfirmitate Clero nonnullus) talis Stoicus sit, Cato, qui existimet hoc grande necesse, & morte piandum; si quis Sacerdos, Parochus, Canonicus, aut quicumque

alius Presbyter, persolutis horis Canonis, & absoluto rei divina penso, festinet ad reliquas diei, noctisque horas in longum tempus protractis deambulationibus, colloquijs, prandijs, cœnis, convivijs, lusuque vetito (temporis, ô pretiosissimi temporis! fallendi gratiâ) comburendas? Aut, sub honestæ familiaritatis titulo, cum utriusque sexûs hominibus more illorum, sales, jocos, facetias, turpiloquia, scurrilia verbis, factisque misceat, & (citra solummodò mortale peccatum) hæc talia etiam pro laude, & laureâ dignâ recreatione ducat?

XIII. An non hoc est contemneré verbum meum, mihiq̄ue impingere mendacium? dicit Dominus omnipotens: dum ego signanter & expressè monui: *Omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicij, & rursus: Qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio: & iterum; Nolite jurare neque per cœlum, neque per terram, neque per caput vestrum. Et vos verba nugatoria, risum moventia, scurrilia, mendacia jocosa, iracunda, contentiosa, contumeliosa, murmuratoria, imprecatoria, & execratoria sine numero multiplicatis: per nomen meum, per crucem, per elementa, per animas vestras absque*

Dicere;
ven. peccatum nihil esse, est Deum arguere mendacij.
Matth. 12. 36.
Matth. 5. 22. v. 34s

que necessitate, utilitate, vel etiam
 ritate juratis, & irriforie dicitis,
 est hoc leve? nihil est hoc, nugæ
 crepitacula sunt, jocus & recreatio
 Hæc ad Vos, ô Clerici, ô Regulares &
 culares! Dominus Deus Iudex Iustus
 tis & patiens; qui dum Vos inpen
 illis ingentibus Mundi stateris in
 plaustra peccatorum venialium appo
 ditis, nullâ drachmarum, aut sc
 lorum, nullâ unciarum, vel aliquo
 brarum ratione habita, ipse in
 lissimâ croci, vel auri libella, etiam
 nima grana, stipulas ac pilos exper

Psal. 6.
 10.

XIV. Sed adeste, adeste
flij hominum in stateris, & quotquot
 rerum gravissimarum incurij calcu
 res, si Vobis divinæ bilanci trutin
 mis stricta videtur, attendite,
 nam in pondere & mensurâ Sancti
 amici Venialia delicta pensent, ac
 ment. Iam supra *Digress. 6. n. 2.* ad
 memorabilem illam Divi Clara-v
 sis Cœnobiarchæ censuram, quod
 in ore sæcularium nugæ, in ore
 erata Deo personæ sint blasphem
 os nugis ejusmodi assuescere, Sac
 um sit, cui optimè consonat S. P.
 nediectus in tua regula: scurrilitate
 verba otiosa, & risum non venia
 nâ clausurâ in omnibus locis damna

Graves cen
 suræ San
 ctorum de
 scurrilibus
 verbis.

Cū allegato Bernardi coincidit illud Tri-
themij: *Qui os suum Domino consecratum va-*
niloquis, aut scurrilibus verbis polluit, quid
aliud, quam Sacrilegium facit, tollens mem-
bra sua Deo dicata, & instrumenta faciens
diaboli? Ita ergo secum velle ratiocinari:
quid tam, si centies verba otiosa, &
venialia peccata de die committam, om-
nia simul neque unicui peccatum mor-
tale constabunt; *Levia quippe sunt ista, non*
curo corrigere. Hæc; dilectissimi; in cor-
de suo dicere; impænitentia, hæc blasphemiam
in Spiritum Sanctum, blasphemiam irremissibi-
lis est.

XV. Adstipulantur huic veritati
exempla eorum, qui levissimos næ-
vos inconsideratè commissos gravissimis
in se pœnitentijs multarunt, è quorum
millenis duo duntaxat attulerim. S. Eu-
sebius Abbas Syrus in campo quodã cum
S. Ammiano in legendo Sacro Evangelio
occupatus; dum casu supervenientibus
aratoribus intentus, mente à sacra lectio-
ne distrahebatur, tam severè dictam di-
stractionem castigavit, ut per 40. re-
liquos vitæ annos, nec ad campum il-
lud, nec ad astra, nec extra semitam
unius duntaxat palmi latam, oculos
emitteret.

De B. verò Susone Ordinis S. Do-
minici dignissimo & piissimo Alumno

L

re-

S. Bern.
Serm. 1 de
Convers.
Pauli.

S Euseb.
Abb gravi-
ter punit in
se aspectū
curiosum.
Polland. in
Vit. 23.
Jan. n. 8.

Idem in
Vit. 25. 1a.
n. 36.

Sic B. Suso
inconfide-
raturum ta-
ctum for-
minæ ma-
nūs.

refertur, quodd, cum aliquando in
duarum virginum juxta se in loco
lico assidentium arripuisset ex
ac nonnihil tenuisset, citra ullam
stram cogitationem, in tantum
hanc visam sibi gravissimam noxam
savijt, ut primò per acerrimam
tionem affixi aculei & clavi cutem
netrarent; inde semetipsum excor-
nicando locum Capituli, in quo
quenti SS. Angelorum inter
assistentiâ fruebatur, ingredi
demum per triginta alias discipli-
storum diversorum intercessionem
mereri, & illud expiare delictum
geret. Hos dixerimus æquos
natores.

XVI. Verùm quia jam
sermo est, cum illis duntaxat,
talia peccata cane quidem pejus
gûe vitant, suos tamen quotidianum
niales lapsus, vel nihili ducunt,
rissimâ confessione expiant,
mus in ordinatam argumentorum
em, quidquid nobis de hac
reliquum est. Prodeat Angelicus
mas, qui præter attributam
venialibus quandam gravitatis
tem (uti in superiori Meditatione
peccatum quâvis morte violentâ

Censura S.
Thomæ A-
quin. de in-
finit. gra-
vit. pecc.
Ven.
S Thom. 2. punct. 3.) alibi docet, Omne
2. q. 110.
4. 3. ad 4.

quando gravissima etiam millies illata, pejus ma-
 gis esse. Quibus accedit gravissima
 Beatissimi P. Ignatii censura, dicentis,
 ubi infinitate objecti, contra quod sunt
 venialia peccata, illa quoque aggra-
 vari in infinitum. Consonat & Ioan-
 nis Gerfonis Cancellarij Parisiensis judi-
 cium his verbis: Ad id peccatum etiam ve-
 niale contra Deum est, ut is ex sua justitia
 in quo omnem pro illo damnare posset in æternum,
 quod autem homini illud ad damnationem
 non imputet, non de justitia, sed de sua in-
 disciplina bonitate procedit.

Eadem S. P.
 Ignatii Lo-
 jolæ, & Ger-
 fonis.

Tract. de
 Spir. vita.

XVII. Præ omnibus autem, uti
 deo, ita aureis characteribus digna est
 Sancti Cantuariæ Antistitis Anselmi
 Theses hoc tenore: Si videres
 in conspectu Dei, & aliquis tibi diceret,
 Et Deus est contra; nullatenus volo,
 ut aspicias. (Ecce Charissimi casum unius
 curioſi aspectus) Hoc posito:
 si (inquit Anselmus) necesse esset,
 ut totum mundum, & quidquid Deus non
 periret, & in nihilum redigi, aut te fa-
 cere tam parvam rem contra voluntatem
 Dei? Et quid, si plures essent mundi pleni
 creaturis, sicut iste est? & quid, si infini-
 tis numero multiplicarentur? (Hactenus hy-
 perbolicam propositio, cui
 sequentem adjungo, menti ipsius, &
 omnium quoque Theologorum doctri-
 na

Et S. Ansel-
 mi.
 S. Anſ. l. 2.
 Cur Deus
 hom. c. 21.

Veniale
 non est
 committ.
 pro mille
 mundis sal-
 vandis.

næ conformem.) Et quid, si tu (e
 contra Dei voluntatem curiose
 spiciendo posses omnium Iudæorum pec
 ganorum, & Hæreticorum populi
 Orthodoxam fidem convertere, ut for
 um peccatorum indurata corda ad læti
 nitentiam emollire, omnes è purgator
 rij flammis animas liberare, & a
 æterno supplicio damnatos salvare cau
 sos quoque dæmones rursum in bonos
 los lucis transformare, verbo dehor
 omnes creaturas rationales tam com
 tas, quam creati possibiles, omnes
 deliberato, ac venialiter tantum & d
 caminosa conspectu, cælestibus locor

Idem S.

*Ansel. ibi-
 dem.*

*S. Anselmi
 rationes.*

inferre: Fateri necesse est, quia profun
 servanda tota creatura, nihil debet an
 re contra Dei voluntatem. Tanto qua
 dem majus malum est offensa adan
 Creatori illata, quam omnium crea
 rarum salus, aut perditio æterna. Secu
 to major finiti, ad simpliciter in
 tia

*Idem loco
 cit.*

est distantia. Sic graviter peccamus ne
 tiescunque scienter aliud quantumlibet
 vum contra Dei voluntatem facimus. In
 niam semper sumus in conspectu eius. Cere
 semper ipse præcipit nobis, ne peccemus. In
 Hæc ille Sanctissimus Præsul.

Iohn. 9. 7.

XVIII. PHILOTH. Durus quidem
 sermo, quis potest eum audire?
 THEOPH. Durus quidem,

Ansel. loc. cit.

(ex eodem illustrissimo Archi-Episco-
 po) adhuc aliud. Secundum quantitatem
 peccati, exigit Deus satisfactionem. Pone
 igitur, quod omnes creatæ potentia,
 fortitudo, vires, ac virtutes simul col-
 lectæ velint Deo satisfactionem suffici-
 entem, pro uno peccato veniali offer-
 re; macentur omnes bestia in holo-
 causta, & victimas, incarnentur om-
 nes Angelici Spiritus, & singuli tam
 homines, quam Angeli se offerant ad
 omnem satisfactionem; nec non om-
 nes Calites simul, ac terrigenæ unitim,
 & divisim tot sanguineos ploratus edant,
 tot calentes lacrymarum guttas pro-
 fundant, quot stillæ continentur in Oce-
 ano, tantumque insuper patiantur,
 quantum omnes Martyres, quantum
 damnati; quantum dæmones; hæc om-
 nia cum sint limitata, & finita, per illa
 secundum se, & in sua solùm substan-
 tia considerata non satisfaceret condig-
 nè pro curiosa visione contra DEI VO-
 luntatem facta. Quia non reddis aliquid
 majus, quam sit id, pro quo peccatum fa-
 cere non debueras. Ita conclusit ipse, con-
 clusionem firmante æternâ Verbi divi-
 ni Veritate cum dilecta sua sponsa Ca-
 tharina Senensi sic differente: Omnes pœ-
 na, quas anima sustinet, vel sustinere potest,
 nullo modo condignæ sunt ad culpam etiam

Omnium
 SS. opera
 non sunt
 condigna
 satisfactio
 pro uno
 ven. pecc.

Vnicum
 veniale sa-
 tisfactio-
 nem exigit
 infinitam.
 Idem ib.

minimam puniendam, quoniam offensa
mibi fit, qui sum Bonum infinitum,
cul dubio satisfactionem exigit infinitam.

Ex eod.,
ibid.

XIV. MONOPH. Nimis gra-
uiter hæc sententia; & nisi fides me consolatur
atque infinitus meritorum Christi
hoc solum cogeret me desperare. Vnde
propono firmissimè (ad imitationem

§. VV al-
therus Ab-
bas per 40.
annos nul-
lum fecit
voluntar.
ven. pecc-
Ex Menol.
13. Nov.
Ex Reg. c.
4. Instr.
58.

nostri Villariensis Waltheri Ab-
batum) Qui; stupenda res! intra quadraginta
annorum spatium nullum veniale
delictum deliberatâ voluntate com-
missum memoratur) mea præterita tam
mala cum lacrymis, & generatim
quædam die Deo in oratione confiteri, & plangere
quod ego negligentissimus (& non
plures mei similes) hætenus
curam adeo nocuarum acci-
derim, imò & gloriatus de ijs
merito sum, ut accenseri merear illis
rebus pessimis.

Prov. 2.

letantur, cum malè fecerint, & exultant
in rebus pessimis.

MEDITATIO

De eadem gravitate peccati
malis in Religioso, & Sacerdote
conditione sui status, futuri iudicii,
penarum purgatorij.

Stante prædictorum, & adhu-
quentium veritate, consultatur